

ZPRAVODAJ

JUBILEUM

5. číslo
X. ročník
24.3.2012

OTÁZKY NA SOUBORY

- a) *Jaký máte rituál před vystoupením?*
- b) *Co děláte nejraději po představení?*

Divadlo NABOSO, Boskovice

- a) *Vzhledem k podobě současné inscenace jsme aktuálně přejali určité rituály sportovní. A kdo potřebuje a může, dává si, tuším, malou kořalku.*
- b) *Chodíme na rozbory. Ať už před porotu nebo mezi diváky. Pokud není ani jedno možné, tak si musíme vystačit sami. Jsme totiž trochu intelektuální a hodně užívaný soubor, takže moc rádi představení řešíme a rozebíráme, mnohdy tak dlouze, že je nutná návštěva některého z nonstopů ve městě.*

Komorní scéna 21, Frýdek-Místek

- a) *Zběsile pobíhat po jevišti a shánět rekvizity na první scénu.*
- b) *Sedíme s přáteli v hospůdce a hádáme se o to, že divadlo není jen zábava. Že jde o něco víc...*

Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol Boskovice

- a) *Rituály jsou velice individuální, pro někoho je to káva, pro někoho panáček a někdo si ještě na poslední chvíli prochází text.*
- b) *Po představení nejraději jíme.*

Divadelní soubor Svatopluk, Hodonín

- a) *Nemáme.*
- b) *Jdeme domů spát - jednotlivě, ne kolektivně.*

Divadelní soubor Rozkoš, Praha

- a) *Nic specifického, uklidňuji a dodávám odvahy.*
- b) *Uvolňujeme se v restauračním zařízení, povídáme si o divadle, životě, zpíváme atd.*

Divadelní soubor Bedřicha Kaněry při OA Břeclav

- a) *Na rituály nám nezbývá čas. Vystoupení dokončujeme těsně před představením.*
- b) *Ted' je čas na rituály!*

Divadelní spolek Kroměříž

- a) *Za klasickým nakopnutím následuje: «Proč já vůl raději nesbírám známky!»*
- b) *Ani se neptejte! :-)*

Divadelní studio Dialog, Brno

- a) *U každého představení to vypadá trochu jinak a je to tajné.*
- b) *Rozhodně nejraději někde posedíme, povykládáme, zazpíváme, popijeme. :-)*

Divadelní soubor Štěk, Opava

- a) *Máme svoji štěkařskou hymnu, kterou si zpíváme buďto před, ale většinou po představení.*
- b) *Jdeme si posedět. Buďto v divadle na káfičko nebo do hospůdky na pivko, kde si všechno „politicky“ rozebereme.*

Divadelní soubor Pod Maskou, Žďár nad Sázavou

- a) *Vyčůrat! (smích) Napít, rozmluvit... A hlavně trefit na scénu a dorazit včas.*
- b) *Jíme, odpočíváme, slavíme a pak spíme.*

Královská divadelní společnost Effrenata, Žďár nad Sázavou

- a) *My máme nějaký rituál před představením? Trochu se popliveme, nakopeme si a jdeme na to.*
- b) *Úplně vypneme. Dobře se najíme a popijeme - někdy žalem, někdy z radosti, prostě pohodička.*

DS Břetislav, Břeclav

VÝROČÍ - OSOBNOST

"Těžko povznést ducha, když starost o chléb vezdejší jej tíží."

Tento velmi originální citát vyřkla jedna z nejznámějších českých spisovatelek a mimo jiné zakladatelka novodobé české prózy Božena Němcová (roz. Barbora Novotná, později Panklová). V letošním roce si připomínáme sto padesát let od úmrtí této neobyčejné a životem bohužel nepříznivě poznamenané osobnosti.

Spisovatelka se narodila 4. února 1820 Terezii Novotné a příjmení Panklová získala po sňatku matky s Johannem Panklem. Její dětství velmi ovlivnila její babička Magdaléna Novotná (roz. Čudová), která se pro ni v dospělosti stala ideálem, a především se toto období pro ni stalo inspirací k napsání jejího nejznámějšího díla Babička. Psát česky začala zejména díky vlivu K. J. Erbena či V. B. Nebeského. Roku 1837 se na popud rodičů provdala za Josefa Němce a v průběhu poněkud nešťastného manželství porodila čtyři děti - Hynka, Karla, Jaroslava a Theodora. Bohužel k nešťastnému manželství přispívalo i časté stěhování. Po roce 1848 se rodina neustále přesouvala z místa na místo.

Během života hledala lásku i v náručích jiných mužů. Neúspěšně. Jakoby toho nebylo málo, roku 1853 umírá její syn Hynek na tuberkulózu a život spisovatelky se pomalu začíná řídit do propasti. V této těžké době vzpomínala na své dětství a napsala právě Babičku. Nemoc, celoživotní stres a trápení její život ukončily ve věku pouhých 42 let.

Jakub Malhocký

VÝROČÍ - OSOBNOST

Mikulecká dědina malovaná (bydlí tam Eva K.)

Letos slaví významné výročí František Hřebačka-Mikulecký a především jeho rodiště Mikulčice. František Hřebačka, známější především pod pseudonymem Fanoš Mikulecký, by se letos dožil právě sta let. Obec připravuje výstavu obrazů, kreseb i loutkové představení z jeho tvorby.

Fanoš Mikulecký, nejvýznamnější skladatel lidových písní, se narodil 28. července 1912. Již jako dítě projevoval své hudební a výtvarné nadání. Jeho dětství však nebylo veselé. Protrpěl obmu a ve dvanácti letech mu zemřeli rodiče. Tento brzký odchod ho poznamenal, stal se z něj vnímavý, přemýšlivý a citlivý člověk. Tyto jeho vlastnosti se objevují i v tvorbě.

I ten, kdo o Mikuleckém ještě nikdy neslyšel, zná jeho písně jako je Vínečko bílé, V širém poli studánečka a mnoho dalších. V roce 1937 vznikl Slovácký krúžek v Mikulčicích, který sám vedl a také jím udržoval mizející folklor na Podluží. Zemřel 23. března 1970 v hodonínské nemocnici. Díky jeho oddanosti a tvořivé práci pro lidovou kulturu se svým současníkům vryl do paměti.

Adéla Podivínská

OSOBNOST DNE

Osobnost: Lukáš Hnilica
Bydliště: Hodonín
Zaměstnání: IT technik
Soubor: DS Svatopluk
Post: Pořadatel

Do dnešní Osobnosti dne jsem vybrala opět člena organizačního týmu našeho festivalu. Hned první den si ale zahrál v představení domácího souboru v představení Ženitba.

Jak jste se dostal k organizaci festivalu Hobblík a Mumraj!?

Tím že mě zavolali do práce. Vyšla na mě služba.

Co je těžší? Hrát v divadle nebo se podílet na organizaci?

Divadlo už je naučené. Organizace je spíše improvizace.

Po kolikáté jste na festivalu?

Letos jsem tady poprvé. Jak s divadlem, tak jako organizátor.

Osobnost: Tadeáš Ling
Bydliště: Hodonín
Škola: OA Veselí nad Moravou
Post: Technik a chlapec pro vše

Další Osobností dne je člen redakce. Všichni jsme už na pokraji vyčerpání a trpíme bez příčiny záchvaty smíchu, které jsou pro normální smrtelníky a spící lidi nepochopitelné...

Jak ses dostal do redakce Hobblík a Mumraj!?

Do redakce jsem se dostal přes Studentský parlament. Nejprve jako technik.

Po kolikáté jsi v redakci? Byly začátky těžké?

Jsem tady čtvrtým rokem. Začátky nebyly vůbec těžké, díky bývalé šéfredaktoře Evičce kočičce.

Jak se cítíš teď, když už se festival chýlí ke konci?

Svěží a plný energie. A už teď se mi začíná stýskat.

Štěpánka Stratilová

Nemocnice má jako šedesátník za sebou už hodně operací

Rok se s dalšími padesáti devíti sešel a je z toho šedesátka. Nemocnice na kraji města Hodonína slaví, a tak bychom vás rádi krátce seznámili s historií tohoto zařízení.

Již před druhou světovou válkou rostla potřeba lůžkového zařízení na Hodonínsku. Ovšem až po válce se dlouho připravovaný a průtahy poznamenaný projekt definitivně dokončil. Roku 1946 byl položen základní kámen. Stavbu ale provázelo také mnoho technických potíží, které pramenily z poválečného stavu. Otevření nemocnice se podařilo až prvního května 1952.

zdroj: nemho.cz

Mateřskými odděleními se tedy staly interní, chirurgické, dětské a oční. Později se přidalo porodní oddělení a vzrůstal také počet lůžek. S postupem času se nemocnice stále rozšiřovala, a to i o externí pracoviště jako třeba poliklinika nebo lázně. K nemocnici také patří největší park a zahradní komplex v Hodoníně. Dnes tuto nemocnici známe pod názvem Nemocnice T. G. Masaryka, ten získala až v roce 1997.

Po vyjasnění otázek privatizace došlo k realizaci plánů modernizace a rekonstrukce ambulancí, operačních sálů a lůžkových částí nemocnice. Díky tomuto postupně směřuje k vybudování komplexu moderní nemocnice odpovídající evropskému standardu. V roce 2008 byla bohužel zrušena porodnice, ale zato v dalších letech probíhala připravovaná rekonstrukce kuchyně, skladu prádla, rehabilitace a také lůžkové části. V současné době nemocnice kvete a i přes stále se snižující rozpočty se snaží vytvořit místo s vysokou kvalitou péče. Proto také získala certifikát ISO 9001 pro všechna oddělení nemocnice.

Již zmiňované oslavy nemocnice protínají kulturní život v Hodoníně celý tento rok. Z těch větších akcí zatím proběhl Galavečer nemocnice na DK Hodonín.

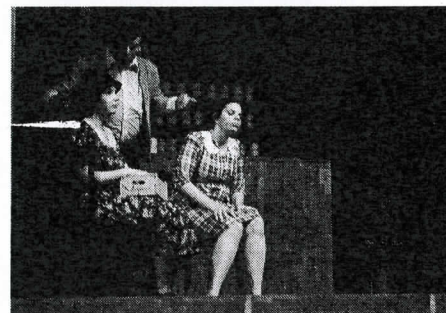
Ještě můžete navštívit:

- 1. dubna – Benefiční koncert P. Bendeho a hostů
Sál Evropa, 18.00
- 1. května – Otevření a žehnání nemocniční kaple
- 16. května – Den sester
- 30. května – Kroky k umění
- 2. června – Rodinný den otevřených dveří
- 7. října – Turnaj ve volejbale
- 16. listopadu – Slavnostní koncert

Zbyněk Němeček

Mrzák z Inishmaan

M! Komorní scéna 21, Frýdek-Místek

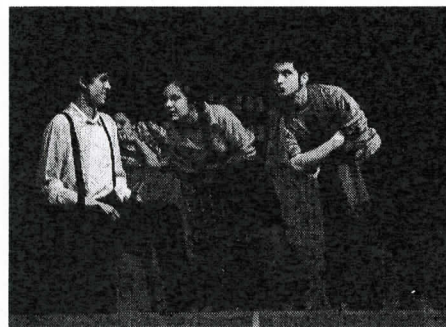

Ani ne po dvaceti čtyřech hodinách jsme zasedali opět k dalšímu „mrzákovi“. Ještě před tím, než začalo představení, nás zaujala mohutná kulisa uprostřed pódia, na kterém se odehrávaly všechny scény.

Představení začalo hrou „židličky“, ve které obyvatelé městečka vyhazovali mrzáka Billyho.

Když se handicapovaný Billy dozví od městského zpravodaje, že filmaři až

z Hollywoodu hledají na nedalekém ostrově herce pro jejich nový film, zatouží tam jet. Sprostá Helena (stejná slečna, která hraje i jednu z tetiček) mu prozradí, že se tam s bratrem chystají. Billy přesvědčí převozníka, aby jej vzal s nimi. Ten zprvu nesouhlasí, ale po tom, co si přečte Billyho zprávu od doktora, musí souhlasit. Dozví se v ní, že Billymu zbývají jenom tři měsíce života. Bez dopisu na rozloučenou nebo jakéhokoli vysvětlení odjíždí na konkurz. Billyho si nakonec vyberou a on odjíždí do Ameriky. Na scéně se nám střídá množství postav a různým způsobem se vypořádávají s odjezdem Billyho. Tetičky se z odjezdu milovaného Billyho zblázní, zpravodaj se snaží upít vlastní matku k smrti, sprostá Helena nemůže Billymu odpustit, že si vybrali jeho místo ní. Všichni vědí o Billyho tuberkulóze, jen tetičky ne. Ale ty se to omylem dozví během promítání filmu, na kterém

se sešli všichni. Z omylu, že je Billy už měsíc „pod drnem“, je vyvede sám Billy, který se vrátí zpět domů. Všichni jsou šťastní, že je Billy doma, jen převozník je naštvaný za to, že byl obelhán. Sprostá Helena dokonce souhlasí, že s ním půjde na procházku. Hra končí v momentě, kdy se na Billyho kapesníku objeví krev.

Herecké výkony byly jednoznačně perfektní, ale byly zastřeny dlouhým a po čase velmi únavným dějem. Dvouhodinové

představení, sice s pauzou, vyčerpalo všechny v sále i na pódii. Na hercích byla vidět únava, díky které se zvětšoval i počet přechmutí, ale to se prostě stává. Kdyby představení bylo ušetřeno mnohých částí, které diváka nudí, okamžitě bych se šla na něj podívat znovu!

Štěpánka Stratilová

Limonádový Joe

H/ Divadelní studio Dialog, Brno

První představení pátečního večera nás přeneslo na výstřelky prošpikovaný Divoký západ. Kdo jiný by mohl vytvořit tuto neopakovatelnou atmosféru lépe než právě česká westernová klasika Limonádový Joe. S touto inscenací k nám na festival zavítalo brněnské Divadelní studio Dialog. Joe nejenže je ochráncem zákona a mstitelem bezpráví, je také šampionem srdce každé ženy v okolí. Nesmíme zapomínat, že kolty nosí prokletě nízko! Jeho primárním cílem je vyvést pijácké pistolníky z otroctví hříšné whisky a převést je na všemocnou a především lihuprostou Kolalokovu limonádu. To se mu však nedaří ani zdaleka. Kdo na arizonském západě whisky nepije, je těžký outsider. Zároveň musí bojovat o lásku svého srdce sličnou Winnifred a odrážet flirtování „královny arizonské erotiky“ Tornádo Lou. Jeho největším nepřítelem je padouch známý pod jménem Hogo Fogo. Po několika přestřelkách, kultovních hláškách

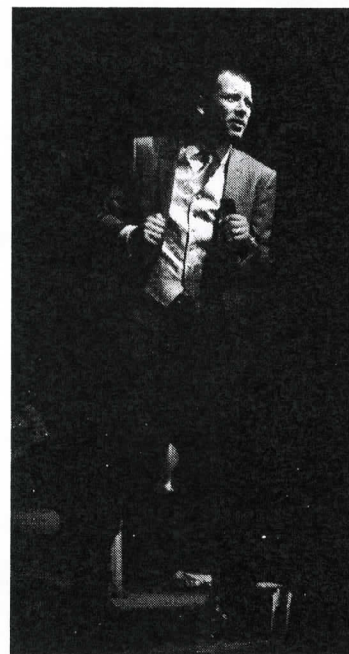
a pěveckých vstupech vše končí šťastně, tak jak to známe. Všichni jsme přece bratři a sestry! A Kolaloka dokáže vyléčit i kulku v srdci. A to byl právě největší problém celého představení. Přestože herci byli výborní, a to i po pěvecké stránce, nepřišli s ničím, čím by diváka překvapili. Inovace oproti filmovému scénáři byla téměř nulová. A tak, i když se diváci dočkali svojí klasiky a zasmáli se oblíbeným hláškám, přece jen se na konci mohli cítit znudění, protože tohle všechno přece už znali a věděli, jak to dopadne. Malého tvůrčího zpestření se dočkáme až téměř v samotném závěru, kdy divák v něco takového už ani nedoufal. Závěrem bych tedy dodala, že trocha osobitosti nikdy neuškodí. Raději kreativní divadlo, nežli filmové repliky na jevišti.

Dominika Floriánová

Tatkové a kukačky aneb Všichni jsou úchylové

H/ Divadelní soubor Rozkoš, Praha

Rozkoš a mé srdce opět začalo plesat! Konečně jsem se dostala k mému pomyslnému vrcholu tohoto festivalu. Po úmorných dnech plných práce jsem se pohodlně usadila do vypolstrované sedačky a už jen čekala na ten rozkošný nářez, který ke mně přijde.

Co jsem čekala, to se i dostavilo. Byli všude, jak je obvyklé. Byli vedle mě. Se mnou. Cítila jsem jejich dech na mém krku. Po tom jsem vyloženě dychtila. Dostavil se nával nekontrolovatelných emocí. Pluli jsme ve čtyřech příbězích, které moc dobře známe, ale pouze nechceme slyšet. Dcera tatínka ignoranta, žena pro každou volnou chvíli po telefonu, rodič tunelář a nakonec mladá studentka-matka a žena tyrana, která si dá ráda práška z jointa. To všechno jsme tam měli v různorodých formách, které nám dali pod nos. To všechno dokreslovala hudba a všudypřítomný zpěv. Člověk, neznalý tohoto souboru, byl asi zmatený. Smát se? Plakat? Nebo snad tomu nerozumět? Dovoleno všechno? Myslím, že ano.

Divadelní soubor Rozkoš je bez předsudků a konvencí. Vtahuje vás všechny a je jen na vás, jak moc chcete vnímat a jak moc chcete být součástí. Hlavním pilířem je jistá konfrontace mezi souborem a divákem. Stále komunikujeme. Můžeme zapomenout na perfektní herecké výkony, skvěle naučené texty, zpěv první kategorie nebo snad preciznost načasování všech herců. O to nejde. Jde o realitu, kterou velmi úspěšně všichni vytěsňujeme a kterou nám tento soubor předkládá. Jen vy můžete vytěsnit, jen vy můžete přijímat.

Kachna Turečková

OKEM DIVÁKA

Po skončení představení Limonádový Joe v podání Divadelního studia Dialog z Brna se ze sálu vyhnul značný počet diváků a já si v mžiku vyhlédla další kandidátku k rozhovoru. Zvolila jsem slečnu Alenu Tesařovou čekající na svůj doprovod.

Hra, kterou jste viděla, vychází z filmu. Slyšela jste už o něm?

Viděla jsem ho. Oceňuji, že to bylo trochu jiné. Slyšeli jsme totiž, že inscenace nebude věrnou předlohou filmu, protože bychom jinak asi nepřišli.

Zazněla v představení nějaká hláška, která se vám vryla do paměti?

Když Tornádo Lou pronesla: „Erotické dusno.“

Jaký je váš celkový dojem?

Na jedničku!

Whisky nebo kolaloková limonáda?

Určitě kolaloka.

Tereza Valvodová

ZE ZÁKULISÍ

Ráno a už nastaly problémy. Dosavadní moderátor posílá vzkaz: „Nestihnu představení, ať to uvede Kachna.“ Jenže naše flexibilní Kachna není k nalezení. Kdo to tedy uvede? O místo se přihlásil Tadeáš. Jestli svou roli zvládl, jste mohli posoudit vy, kteří jste přišli na první páteční představení.

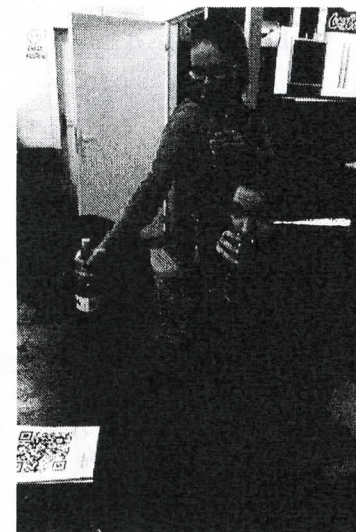
Venku je krásně a my, záukolovaní redaktoři, musíme trčet v tomto „skleníku“. Takže přehřátí mozku je nevyhnutelné. A tak tedy pokládám novou otázku: „Redakce nebo zoo?“ Pokusy o napodobení zvířat od drůbeže až po exotické druhy jsou místy i přesvědčivé. Tyhle skřeky jsme ale nevydávaly jen my. I porotce, pan Morávek, se zapojil a sebejistě předvedl mateřský jazyk gibona.

Samotné provětrávání neskončilo pochopitelně jen u provětrávání. Jistá nejmenovaná osoba se totiž pokusila napodobit středověký katapult, ovšem bez využití torzního momentu zkroucených lan a šlach, ale využila k tomu svou paži. Udělala to tak, že vymrštila ohryzaný plod jabloně, aby přistál pod azbestovými hradbami. Nikomu se naštěstí nic nestalo. I rybičky v hradním příkopu zůstaly celé. A my se vrátili ke svým moderním psacím strojům.

Adéla Podivínská

BILANCE DNE

- Začínáme! To je možné, ale kdo to uvede? Moderátor nikde a náhradník se nehlásí.
- Jak chaoticky nám to začalo, tak harmonicky to pokračuje. Zpravodaje v předstihu jsou novinkou.
- Rekordmankou naší redakce se stává... Chvilé napětí... Tiskárna! Její výdrž je chvályhodná.
- Objev dne. V tom jezírku na dvorečku DK není jedna rybka ale čtyři.
- Zakázali nám to. Musíme skládat Zpravodaje. Na nějaké divadlo nemáme nárok.
- Fotografka fotí návštěvníky, ale nemá kartu. Naštěstí zaslechla jejich rozhovor. Ví, kam šli. Tak utíkej, Kachno, utíkej.
- Sešívačky? Velký omyl. To, co tu máme, jsou spíše drtičky spon.
- Všechny naše chmury rázem odepluly s Rozkoší.
- Rozdává se čokoláda aneb úplatky přijímáme.

Hvězdy redakce

Markéta Podivínská

KACHNA

Nečekaná návštěva z jiné dimenze! Co to vůbec je? A je to pravda, nebo jen nějaká fáma? Svědkové to přirovnávají k vesmírnému tělesu. „Vzbudila mě velká záře a pronikavé vdžuum, bim bác.“ řekl občan bydlící v ulici Národní třída. Jako ze sci-fi!

Do Hodonína přiletělo UFO. Jeho přilet není zaznamenán, jelikož městské kamery byly v tu chvíli vyřazeny z provozu. Vědci z NASA se domnívají, že toto těleso přistálo právě na náměstí, protože kruh, který tvoří významné letopočty pro město, fungoval jako přistávací plošina.

Objekt je velký asi jako pizza Salami a váží přesně 50 g (pro představu to je jako 5 kg šunky). Je z materiálu, který na naší planetě nebyl nikdy poznán. Posádka byla zřejmě katapultována o několik metrů dál, přímo před schody radnice. Mimozemských bytostí se ale nejspíš zmocnily kočky, a proto se jejich tělčka vůbec nedochovala.

Po dalších výzkumech a testech vám podáme bližší informace. Zatím poskytujeme mapu, na které černý kruh označuje místo přistání objektu a bílý nálezkový stvoření.

Adéla Podivínská

KOMIKS

*le Dominika

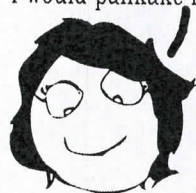

What would u like to eat?

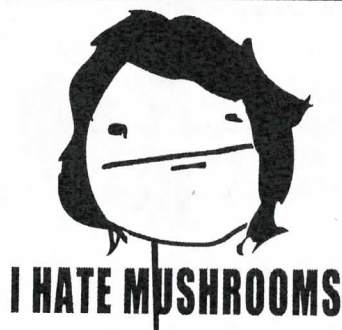
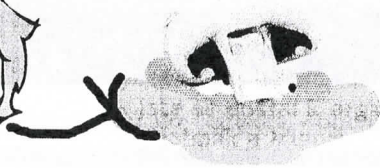
*le waitress

I would pankake mass. What's it in?

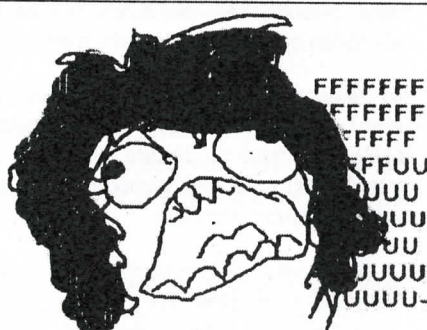

EGGS, MILK, BUTTER, SALT,
CREAM, PEPPER, VEGETABLES,
CORN, CUCUMBER, ONION,
LEEK, POTATO, CARROT,
ROCCOLI, PARSLEY, PEAS,
ASPARAGUS, CAULIFLOWER, LETTUCE

0:30 late

I HATE MUSHROOMS

Kachna Turečková

PROGRAM

úterý 20. 3. 2012

18.00/ H

Ženitba (N. V. Gogol)
DS Svatopluk Hodonín

21.00/ H

Na ocet (Donald Churchill)
DS Kroměříž

středa 21. 3. 2012

8.45/ M!

Z pohádky do pohádky (Bratři Grimmové)
Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii
Břeclav

10.15/ M!

Pyšná princezna (Daniel Kollmann)
DS ŠTĚK, Opava

11.00/ M!

Monolog Lízy
Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii
Břeclav

19.00/ H

Mátový nebo citron (Patrick Haudecoeur/
Danielle Navaro-Haudecoeur)
Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol
Boskovice

čtvrtek 22. 3. 2012

8.30/ M!

Žal Juliin (DS POD MASKOU)
DS POD MASKOU, Žďár nad Sázavou

10.00/ M!

Dýchej (Jana Mířková)
KDS EFFRENATA, Žďár nad Sázavou

18.00/ H

Uvařeno (Jáchym Topol)
Divadlo NABOSO, Boskovice

20.45/ H

Mrzák Inishmaanský (Martin McDonagh)
DS Břetislav, Břeclav

pátek 23. 3. 2012

8.30/ M!

Mrzák z Inishmaan (Martin McDonagh)
Komorní scéna 21, Frýdek-Místek

18.00/ H

Limonádový Joe (Jiří Brdečka)
Divadelní studio Dialog, Brno

21.00/ H

Tatkové a kukačky aneb Všichni jsou úchylové
(Hana Malinová, hudba Vladimír Pecka)
Divadelní soubor Rozkoš, Praha

sobota 24. 3. 2012

10.00/ H

Služky (Jean Genet)
NETRDLO – Divadélko Zdeňka Řehky,
Vyškov

Nesoutěžní představení/ host festivalu/
15.30

Darujem svou ženu (Alexandra Bolřová, dle
předlohy Martina Friče)
Divadelní spolek Františka Křiřtofa Veselého,
Skalice

15.30

Vyhlášení výsledků obou přehlídek

Šéfredaktor: Filip Vykoukal, **redaktoři:** Adéla Podivínská, Dominika Floriánová, Jakub Ambrozek,
Kateřina Turečková, Štěpánka Stratilová, Zbyněk Němeček, Jiří Kozlík, Markéta Podivínská,
korektury: Aneta Nováková, Bára Albrechtová, **grafika:** Eva Kolovrátková, Veronika Hrabcová, Petra
Durnová, Alice Horáková, Jan Krejsa, **asistence:** Tereza Valvodová, Kateřina Blahová, **fotograf:**
Kateřina Turečková

ÚVODNÍK

A je to tady.
Kalendář hlásí so-
botu 24. března a to
znamená, že
letošní roč-
ník festivalu
amatérské-
ho divadla
H o b l í k
a Mumraj!
2012 se blíží
ke konci. Po-
slední den se
nad redakcí
vznáší opar
koncentro-
vané únavy
a úroveň fy-

zických sil
redaktorů a především
grafiků hraničí s vyčerpáním. Vzhle-
dem k úrovni duševní energie některých
členů týmu hrozí doslova nervové selhání.
S tenčími se zásobami stimulujících látek se
zhoršuje i koncentrace a chuť celý den a noc pra-
covat. I přesto vám však přinášíme již páté číslo
festivalového Zpravodaje, ve kterém nabízíme tři
reflexe včerejších představení, pravidelné ohlédnutí
se za předešlými ročníky, včetně vybraných tematic-
kých fotografií, články, rozhovory a také nahlédnutí
do prostředí redakce, kde se splétá síť našich těž-
kých osudů. A to vše v dokonalém designu na-
šich grafíčků. Užijte si poslední den festivalu,
navštivte představení hostujícího souboru
a přijďte se podívat na slavnostní vy-
hlášení vítězů obou přehlídek.
Filip Vykoukal

FOTKA DNE

Organizátoři a herci

Z PŘEDCHOZÍCH ROČNÍKŮ

V rámci oslav desetiletého jubilea ve Zpravodaji vychází rekapitulace všech uplynulých ročníků. Kvůli pohodlí čtenáře (a možná taky proto, že v tom mám sám dost velký zmatek) je tu malý přehled. O počátcích přehlídky a o prvním ročníku jste se mohli dočíst v prvním čísle. To nejlepší z let 2004 až 2008 je k dispozici v čísle čtvrtém. Loňský rok 2011 je zmíněn hned dvakrát: ve druhém čísle je výsledkový přehled a v čísle třetím jste se mohli dočíst o účasti loňských vítězů na celostátní přehlídce. Učiním tedy spravedlnosti za dost a zmíním se také o perlách let 2009 a 2010.

Začteme-li se do Zpravodajů ze zmíněných let, postihneme hned několik adeptů na post nejvýznamnější události. Postup v kategorii Mumraj! vybojovalo představení Školní vzpoura Divadla Krátký rozum při Gymnáziu M. Lercha v Brně v roce 2009 a hra Osiřelý západ Dramatického kroužku Gymnázia Šlapanice v roce následujícím.

Školní vzpoura

Společnost

Výsledky Hobbliku byly poněkud jednotvárnější: 2009 – Divadlo Prkno z Veverské Bítýšky za „Společnost“; 2010 – Divadlo Prkno z Veverské Bítýšky zvítězilo za představení „Kvartet“. A teď k tomu důležitému. Rokem 2009, nebojme se to přiznat, hýbala poezie. Báseň Plynu líně a zvláště pak její sloka: „V bílém víně, ženském klíně, plynou líně mrtvé tchyně,“ necht' je věčným ukazatelem někdejší literární dovednosti redaktorů. Událost nemající obdoby nastala také okamžikem, kdy se v redakci sešly tři druhy buchty od tajné fanyanky. A hlavně, jednou se dodržela večerka v jednu hodinu.

Jakub Ambrozek